

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ewierocznici i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cent., drudzy 30 cent. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza. Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya p. A d a m a, Rue des St. Peres 84

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 10 kwietnia b. r. na najpoddańsze przedstawienie Ministra Domu cesarskiego i spraw zagranicznych, zamianować najmiłościwiej radcę legacyjnego pierwszej kategorii, Artura Webenau, nadzwyczajnym posłem i umocowanym ministrem przy królewsko-portugalskim dworze.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1 kwietnia b. r. profesorowi przy gimnazjum Franciszka Józefa we Lwowie, Edwardowi Willomitzerowi, z okazji przeniesienia go na własną prośbę w stan stałego spoczynku, udzielić najmiłościwiej złożeń krzyż zasługi z koroną

Minister i kierownik Ministerstwa sprawiedliwości zamianował sędziego powiatowego, Józefa Lorenza, w Lubaczowie, sekretarzem rady przy wyższym sądzie krajowym we Lwowie.

Minister i kierownik Ministerstwa sprawiedliwości zamianował: Zastępcę prokuratora państwa dr. Władysława Zaklikę, starszym zastępcą prokuratora w Krakowie; zastępcę prokuratora państwa dr. Wincenckiego Tarłowskiego w Rzeszowie, przeniosł do Krakowa; a adjunkta sądu powiatowego dr. Władysława Wędkiewicza, zamianował zastępcą prokuratora państwa w Rzeszowie.

Minister wyznał i oświaty zamianował kierownika c. k. szkoły fachowej w Zakopanem, Franciszka Neuzila, dyrektorem tego zakładu z wcieleniem go do VIII klasy rangi stałych urzędników państwowych.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 18 kwietnia.

Ostatnimi czasy odbyło się za granicą kilka kongresów robotniczych, a z tych zwróciły na siebie przede wszystkim uwagę zebrania w Charleroi w Belgii i Aarau w Szwajcarii. Ze wszechmiar godnym jest uwagi finał kongresu belgijskiego, skonstatawał on bowiem rozdzielenie i podział stronnictwa socjalistycznego na dwie grupy. Południowo-belgijscy robotnicy, a głównie górniczy, zajęci w olbrzymich kopalniach w Hennegau, odłączyli się od stronnictwa, i utworzyli pod przewodnictwem Alfreda Défuisseaux osobną grupę „rewolucyjną”, gdy natomiast robotnicy północnej i wschodniej Belgii pozostali nadal pod dotychczasowym kierunkiem rady generalnej. Już od dawna w łonie belgijskiego stronnictwa socjalistycznego objawiały się dwa prądy. Część robotników, pod wodzą Edwarda Anseel's, uznała legalną agitację dla osiągnięcia ogólnego prawa głosowania, jako najpewniejszy środek polepszenia położenia klas robotniczych. Według teorii wzmiankowanego przewodcy, wówczas dopiero wszystkie partie polityczne będą gotowe spełnić żądania i życzenia robotników,

gdy ci znajdą się w pełnym posiadaniu praw politycznych. Natomiast drugi obóz domagał się, aby stronnictwo socjalistyczne zaniechało uganiać się za podobnymi „utopiami”, jak prawa polityczne, albowiem wobec przewagi kapitału nad pracą, ogólne prawo głosowania nie potrafi zmienić w niczem socjalnego położenia robotników. Socjaliści tego kierunku powoływali się przy tem na niemieckich i francuskich robotników, którzy, chociaż posiadają ogólne prawo głosowania, pozostają przecież w takiej samej zależności od kapitału jak belgijscy. Dlatego domagali się oni bezustannie, aby stronnictwo wywiesiło otwarcie chorągiew gwałtu i rewolucyi, i wypowiedziało zasadę, iż pod takim tylko sztandarem można dojść do polepszenia stanu robotniczego. Na czele takiego szalonego kierunku stanęli: Alfred Défuisseaux i dr. Cezar Paepé, posiadający nadzwyczajny mir i wzięcie między anarchistami belgijskimi.

Po dłuższym ścieraniu się obu wyżej nakreślonych prądów w łonie rady generalnej partii robotników, przyszło ostatecznie do tego, że A. Défuisseaux, którego wpływ poczynął się stawać niebezpiecznym, został nagłe wykluczony ze stronnictwa, a to za staraniem rady generalnej, która sądziła, iż tym sposobem zada cios dotkliwy wzmagającemu się kierunkowi anarchistycznemu. Krok ten jednak odniósł wręcz przeciwny skutek. Défuisseaux rozwinął niesłychanie gwałtowną agitację przeciw członkom rady, w czem znalazł silne poparcie u górników w Hennegau, których rada generalna zachęcała bezustannie do organizowania bezrobocia, nie będąc atoli w możności udzielenia strejkującym dostatecznego wsparcia i dostatecznych sybudyów, skutkiem czego wszystkie bezrobocia kończyły się klęską robotników, którzy widzieli się ostatecznie zniewolonymi podjąć przerwane prace pod gorszymi, niż poprzednio, warunkami. W takim stanie rzeczy wzmagał się z dniem każdym zastęp zwolenników kierunku skrajnego, a na ostatnim kongresie w Charleroi rozbiście stronnictwa socjalistycznego na dwa obozy, stało się faktem.

Zdaniem prasy brukselskiej, rząd belgijski powinien skorzystać z obecnej chwili, do przeprowadzenia obszerniejszej reformy socjalnej. Tym bowiem sposobem pozyskałby dla państwowego porządku tych przynajmniej robotników, którzy pod kierunkiem rady generalnej okazują chęć niezbachania z drogi legalnej i wytworzył silną zapórę przeciw tendencyom anarchizmu, których bądź co bądź, jak to wykazały zeszłoroczne zgroźne przebiegające wypadki, lekceważyć nie można.

Kongres robotników w Szwajcarii, w którym wzięło udział 197 delegatów, reprezentujących około sto tysięcy robotników, zasługuje z tego przedewszystkiem względu na uwagę, iż na nim socjaliści szwajcarscy uczynili pierwszy krok do wyemancypowania się z pod opieki niemieckich socjalno-demokratycznych agitatorów, którzy dotychczas we wszystkich sprawach dotyczących robotników, mieli

głos przeważny, jeżeli nie rozstrzygający. Uchwalono mianowicie, założenie ogólnego szwajcarskiego związku robotniczego, z którego statutami wykluczono czynny udział cudzoziemców, postanawiając, iż tak członkami prezydium związku jak i sekretarzami mogą być wyłącznie obywatele szwajcarscy, i że nikt z cudzoziemców nie może brać udziału w aktach głosowania. Kongres powziąwszy podobną zasadniczą uchwałę, oświadczył się za rozszerzeniem odpowiedzialności chlebobawców wobec robotników, dalej za zaprowadzeniem przymusowego zabezpieczenia na wypadek choroby i kalectwa, a wreszcie za powołaniem do życia kas dla chorych i niezdolnych do pracy robotników.

Sprawy krajowe.

(Wydawnictwa krajowego biura statystycznego).

(Dr. K.) Przed parą miesiącami opuścił prasę drugi zeszyt IX tomu „Wiadomości statystycznych o stosunkach krajowych”, pod redakcją prof. dr. Tadeusza Pilata. Zeszyt najnowszy zawiera następujące rozprawy: Pogląd na gospodarstwo funduszu krajowego galicyjskiego w latach 1880—1884 na podstawie zamknięć rachunkowych, opracowanych przez p. Adama Starzeckiego, aplikanta conceptowego Wydziału kraj. tudzież „Gospodarstwo funduszu krajowego w r. 1885”, dodatkowo do poprzedniej pracy zestawione przez p. Starzeckiego. Wreszcie prof. dr. Tadeusz Pilat, ogłosił własną pracę „O rozmiarach głównych rodzajów uprawy w Galicji na podstawie ostatecznych rezultatów reambulacyi katastralnej.”

Pogląd na gospodarstwo funduszu krajowego, jest ułożony na wzór rozprawy prof. dr. Pilata, ogłoszonej w VIII roczniku „Wiadomości statystycznych”, a odnoszącej się do gospodarstwa funduszu krajowego za lata 1876—1880.

Szczęśliwą myśl ogłoszenia poglądu na ubiegłe okresy gospodarstwa krajowego podjął był prof. dr. Pilat, w zamiarze „ułożenia gotowego materiału dla finansowej historii krajowego samorządu”. Czy jednak tak, jak to w układzie przyjętym przez redakcyę dotychczasowych dwu poglądów uskutecznionem zostało, zamiar ten został w całości osiągnięty? Czyli podany materiał zawiera coś więcej nad uporządkowane cyfr, zawartych w corocznych budżetach krajowych? Czy przez ułożenie tych poglądów na lata gospodarki krajowej 1876 do 1880 i 1881 do 1884 przyczyniono się w czemkolwiek do ułożenia „gotowego materiału dla finansowej historii krajowego samorządu”? Nam się zdawało, że materiał do ułożenia finansowej historii krajowego samorządu jest gotowy, w owoch przeliczonych pracach i wydawnictwach rachunkowych zamknięć i budżetów krajowych corocznie ogłaszanych złożony, a przyszły historyk krajowego samorządu na brak „gotowego materiału” bodaj skarżyć się nie będzie. Myliliśmy się jednak i znaczenia corocznych sprawozdań rachunkowych Wydziału krajowego musieliśmy widzieć przecenić, skoro krajowe biuro statystyczne uznało za rzecz wskazaną, przedsięwziąć co kilka lat porównania corocznych zamknięć rachunkowych, przez Wydział krajowy ogłaszanych.

Jeżeli zaś tak jest, jeśli istotnie porównania takie były rzeczą wskazaną i pożądaną, to musimy postawić pytanie: co one nowego przyniosły? Istotnie porównania te biura statystycznego różnią się w tem od corocznych wydawnictw rachunkowych Wydziału krajowego, że w zestawieniach swych pomijają zupełnie wydatki i dochody „przenośne”, mające jedynie znaczenie rachunkowe, i w interesie większej jasności „poglądu statystycznego” pewne rubryki, jak „za-

liczki z lat ubiegłych”, w dziale dochodów zupełnie wyłączają. W skutek tego wydatki i dochody, mające znaczenie ściśle przenośne, usunięto w interesie jasności poglądu. Tem się tłumaczy, że zestawienia cyfr biura statystycznego różnią się nieco od zestawień rachunkowych zamknięć, przez Sejm potwierdzonych, a uzyskane tabele porównawcze z lat 1881—1884 przedstawiają rzeczywiście przychody i wydatki funduszu krajowego (w ściślejszym znaczeniu.)

Całe przedstawienie zresztą jest zobrazowaniem budżetów krajowych z lat 1881—1884 i nie podaje niezgo, coby przy układaniu budżetu krajowego, przez Sejm uchwalanego na każdy rok z osobna, nie było już powiedzianem.

Jeżeli jednak praca taka stanowi przynajmniej pogląd na gospodarstwo krajowe z lat czterech — i daje jego ogólny obraz, to już niepodobna zrozumieć znaczenia dodatkowej pracy, umieszczonej na końcu niniejszego zeszytu p. t. „Gospodarstwo funduszu krajowego w roku 1885”. A wszakże kto weźmie do ręki zamknięcie rachunkowe za r. 1885, przez Wydział krajowy w roku bieżącym wydane, i przejrzy je dokładnie, ten zyska obraz gospodarstwa krajowego w r. 1885. Jeśli zaś idzie o tablice, podające szematycznie wydatki na cele drogowe, na cele wykształcenia i oświaty i na cele gospodarstwa krajowego, to je każdy, kto te zamknięcia rachunkowe ma i czyta z łatwością sam ułoży. Zkąd pochop do ogłaszania rozpraw takich w roczniku statystycznym i jaki ztąd płynąć ma pożytek? Lecz porzućmy te pytania i zwróćmy się do drugiej, prawdziwie pożytecznej pracy.

Najpiękniejszą częścią niniejszego zeszytu jest rozprawa prof. dr. Tadeusza Pilata, podająca stanowcze rezultaty głównych rodzajów uprawy w Galicji. Rezultaty te dwukrotnie ogłoszone już były w r. 1877 w III roczniku „Wiadomości” na podstawie dat, zebranych przy pomiarze pierwotnym dla stałego katastru, (z czasów 1847—1853), drugi raz w r. 1881 w roczniku VI „Wiadomości stat.” na podstawie tymczasowych rezultatów reambulacyi katastralnej, dokonanej w ciągu kilka lat poprzednich w celu regulacyi podatku gruntowego. Obecnie podane rezultaty są już stanowcze z uwzględnieniem znacznych zmian, powstałych w skutek nader licznych reklamacyj i spostowań.

Znakomita praca prof. Pilata daje dowód, jak można pokonać olbrzymi materiał w sposób jasny i przejrzysty, a bez ujemy rzeczy w dwu tablicach, z których pierwsza podaje rozkład głównych kultur w 5.933 gminach Galicji podług powiatów sądowych i politycznych, ujętych w 9 grup według podobieństwa przyrodzonych warunków ułożonych. Cyfry podane w morgach i sążniach, ponieważ tej miary używa kataster gruntowy. Druga tablica zaś podaje procentalne zestawienie kultury w każdym powiecie sądowym. (D. n.)

SPRAWY MONARCHII

(Biblioteki szkolne. — Kredyty na budowę kliniki przy uniwersytecie krakowskim. — Piotr Pejaczewicz).

W sprawie rewizyi bibliotek piszą z Wiednia do Czasu:

Rewizya bibliotek dla uczniów szkół średnich, dokonana w myśl rozporządzenia p. Ministra dr. Gautscha w całem państwie, wykazała wynik, którego niezadowolającym wcale nazwać nie można. Samo przeprowadzenie rewizyi wypadło dobrze i znalazło zupełne uznanie, które świeżo p. Minister dr. Gautsch wyraził w okólniku do wszystkich krajowych władz szkolnych. W okólniku tym podane zostały także wskazówki, w jaki sposób należy w przyszłość postępować z uzupełnieniem bibliotek w szkołach średnich. P. Minister podnosi przedewszystkiem ważność bibliotek dla uczniów, jako jednego z głównych czynników kształcenia. Uwaga ta wywołana została faktem, że, jak wykazuje wynik rewizyi, nie wszystkie szkoły średnie posiadają biblioteki dla uczniów. Dalej położył p. Minister nacisk na potrze-

L. 5512. (2407 1-3)
 C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że w skutek edyktu tutejszego z dnia 22 grudnia 1885, do l. 31873, otwarto nowe księgi gruntowe:
 I dla majątności tabularnych:

L. p.	Majątność tabularna	położona			
		w gminie katastralnej	w okręgu sądu		
			powiatowego	obw.	
1	Demianów część I Dom. 18 pag. 200.	Demianów, Martynów stary, Bursztyn	Bursztyn	Brzeżany	
2	Demianów część II Dom. 72 pag. 153.	Demianów			
3	Demianów część III. Dom. 72 pag. 155.	Demianów			
4	Część Bursztyn, także Ludwikówka zwana.	Bursztyn			
5	Bursztyn miasto	Bursztyn			
6	Putiatynce	Putiatynce i Łuczyńce			Rohatyn
7	Zabiniac	Putiatynce	Rohatyn		
8	Białokieruica	Białokieruica Sokolniki z Pantalichą	Podhajce, Wiśniowczyk	Kotomyja	
9	Stopezatów	Stopezatów	Peczeniżyn		
10	Jabłonów	Jabłonów			
11	Kluczów mały	Kluczów mały			
12	Kluczów wielki	Kluczów wielki			
13	Peczeniżyn	Peczeniżyn			
14	Posiadłość Władysława Zurakowskiego Dom. 290 pag. 161 n. 40 haer.	Demycze czyli Dymidczia			Zabłotów
15	Posiadłość Skarbu Państwa (Tabak Fabriken Aerar) D. 422 p. 282 n. 1. haer.	Demycze czyli Dymidczia			Zabłotów
16	Posiadłość Zofii Prunkułowej „Las Lubkowiecki w Demyczu.	Demycze czyli Dymidczia			Zabłotów
17	Grabownica	Grabownica			Dobromil, Niżankowice
18	Przedzieluica	Przedzieluica, Bybto		Dobromil, Niżankowice	
19	Nowotaniec miasteczko połowa Dom. 13. pag. 105.	Nowotaniec	Bukowsko	Petryki	
20	Nowotaniec miasteczko połowa Dom. 50 pag. 243.	Nowotaniec	Bukowsko		
21	Podbukowina także Podbucowina Dom. 5 pag. 43.	Podbukowina	Dubiecko		
22	Winne Dom. 3 pag. 45.	Podbukowina	Dubiecko		
23	Bachorzec	Bachorzec	Dubiecko		
24	Polchowa	Polchowa	Dubiecko		
25	Słonne	Słonne	Dubiecko		
26	Drohomyśl	Drohomyśl	Krakowiec		
27	Taraszówka, przyległość do dóbr Potok medietas Dom. 12. pag. 283.	Taraszówka	Krosno		
28	Taraszówka część ad Dobieszyn Dom. 46 pag. 342.	Taraszówka	Krosno		
29	Łężany	Łężany	Krosno		
30	Szczepańcowa	Szczepańcowa	Krosno		
31	Święte	Święte	Radymno		
32	Dolskie v. Dołszki	Dolszki	Borynia		
33	Krywe albo Krzywe	Krywe			
34	Myta	Myta			
35	Suchy Potok	Suchy Potok			
36	Stara wieś czyli Stare siolo	Stara wieś	Drohobycz		
37	Delawa	Delawa			
38	Nowoszyce Dom. 66 pag. 379.	Nowoszyce	Łaska		
39	Część dóbr Nowoszyce Dom. 35 pag. 57.	Nowoszyce			
40	Część dóbr Nowoszyce Dom. 35 pag. 61.	Nowoszyce	Medenice		
41	Wróblowice	Wróblowice			
42	Wojutyce	Wojutyce	m. d. Sambor		
43	Opaka Dom. 92 pag. 97.	Opaka	Podbuż		
44	Prawo propinacji w Opacie przyn. Dom. 490 pag. 132.	Opaka	Podbuż		
45	Busowisko Dom. 131 pag. 176	Busowisko	Stare miasto		
46	Busowisko Dom. 48 pag. 45.	Busowisko			
47	Nanczułka	Nanczułka mała	Bohorodczany		
48	Horocholina	Horocholina			
49	Jezupol	Jezupol	Halicz		
50	Mościska Dom. 104 pag. 28 n. 1 haer.	Mościska	Krusz		
51	Grunta, z dóbr Mościska wydzielone Dom. 503 pag. 27 n. 1 haer.	Mościska			
52	Grunta w objętości 2 morgów i 161 □ sążni z dóbr Mościska wydzielone Dom. 503 pag. 38 n. 2 haer.	Mościska			
53	Podmichale (sors.) Dom. 24 pag. 461. I.	Podmichale		Krusz	
54	Podmichale (sors.) Dom. 72 pag. 23. II.				
55	Podmichale (sors.) Dom. 8 pag. 473 III.				
56	Podmichale (sors.) Dom. 49 pag. 461.				
57	Podmichale (sors.) przyległość do dóbr Kałusz Dom. 104 pag. 201.				
58	Jezierzany, dawn. przyl. do dóbr Tłumacza Dom. 85 pag. 255.		Jezierny		Tłumacz
59	Jezierny, Zielna Dom. 382 pag. 132.				
60	Jezierny, Trojan Dom. 382 pag. 314.				
61	Korolówka	Korolówka	Tłumacz		

L. p.	Majątność tabularna	położona					
		w gminie katastralnej	w okręgu sądu				
			powiatowego	obw.			
62	Olesza z przyl. do dóbr Tłumacza Dom. 85 pag. 257.	Olesza	Tłumacz				
63	Ottynia	Ottynia	Tyśmienica				
64	Dołpotów czyli Dołpotów	Dołpotów, Tomaszowce	Tyśmienica				
65	Część Dąbrowa I Dom. 6 pag. 45	Dąbrowa	W o l u d i k ó w				
66	Część Dąbrowa II Dom. 48 pag. 375 i 379.						
67	Dąbrowa (Propinatka) Dom. 435 pag. 186.						
68	Dąbrowa scheda piąta Dom. 475 pag. 100.						
69	Część Tomaszowce I. Dom. 435 pag. 148 n. 26 haer.	Tomaszowce	W o l u d i k ó w				
70	Tomaszowce II (Łomżana i Kamienna) Dom. 435 pag. 67, 70, 77 n. 69, 74 i 75 haer.						
71	Część Tomaszowce z częścią Dąbrowa III. Dom. 239 pag. 175 n. 13 i 14.						
72	Część Tomaszowce IV. „Perepałki Dom. 435 pag. 178 n. 23 haer.						
73	Tomaszowce Vta scheda Dom. 475 pag. 72 n. 8 haer.						
74	Korolówka Dom. 27 pag. 50.				Szuparka	Borszczów	
75	Posiadłość gr. kat. probostwa w Korolówce z dóbr Korolówka wydzielona Dom. 376 pag. 128.				Korolówka	Borszczów	
76	Mysłów, przyległość do dóbr Kałusza				Mysłów	Kałusz	
77	Zakrzewce czyli Zakrzewce				Zakrzewce	Tyśmienica	
78	Popielniki				Popielniki	Zabłotów	
79	Kniaźdwór	Kniaźdwór	Peczeniżyn				

II. dla posiadłości mniejszych:

- Bursztyn z kolonią Ludwikówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Bursztynie.
- Putiatynce, podlegająca sądowi powiatowemu w Rohatynie.
- Białokieruica, podlegająca sądowi powiatowemu w Podhajcach.
- Jabłonów
- Kluczów mały,
- Kluczów wielki,
- Peczeniżyn, z częściami składowymi w gminie Sopot, podlegająca sądowi powiatowemu w Peczeniżynie.
- Demycze, podlegająca sądowi powiatowemu w Zabłotowie.
- Grabownica,
- Przedzieluica, podlegające sądowi powiatowemu w Dobromilu.
- Nowotaniec, z przysiółkiem Nagórzany, podlegająca sądowi powiatowemu w Bukowsku.
- Podbukowina, z przysiółkiem Winne
- Bachorzec,
- Polchowa,
- Słonne, podlegające sądowi powiatowemu w Dubiecku.
- Drohomyśl, podlegająca sądowi powiatowemu w Krakowie.
- Taraszówka alias Taraszówka,
- Łężany,
- Szczepańcowa, podlegająca sądowi powiatowemu w Krosnie.
- Święte, podlegające sądowi powiatowemu w Radymnie.
- Zagrody, podlegające sądowi powiatowemu w Sądowej Wiszni.
- Dołszki,
- Krywe,
- Myta,
- Suchy Potok, podlegające sądowi powiatowemu w Boryni.
- Stara wieś,
- Delawa, podlegająca sądowi powiatowemu w Drohobyczu.
- Nowoszyce, podlegająca sądowi powiatowemu w Łące.
- Wróblowice, podlegająca sądowi powiatowemu w Medenicach.
- Opaka, podlegająca sądowi powiatowemu w Podbużu.
- Wojutyce, podlegająca sądowi powiatowemu miej. del. w Samborze.
- Busowisko,
- Nanczułka mała, podlegająca sądowi powiatowemu w Starem mieście.
- Horocholina, podlegająca sądowi powiatowemu w Bohorodczanach.
- Jezupol, podlegająca sądowi powiatowemu w Haliezu.

- Mościska,
- Podmichale, podlegająca sądowi powiatowemu w Kałuszu.
- Jezierny,
- Korolówka,
- Olesza, podlegająca sądowi powiatowemu w Tłumaczu.
- Ottynia, z miejscowością Uhorniki i Mikolsdorf, podlegająca sądowi powiatowemu w Tyśmienicy.
- Korolówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Borszczowie.
- Dołpotów,
- Dąbrowa,
- Tomaszowce, podlegające sądowi powiatowemu w Wejniłowie.
- Stopezatów, podlegająca sądowi powiatowemu w Peczeniżynie.
- Mysłów, podlegająca sądowi powiatowemu w Kałuszu.
- Zakrzewce, podlegająca sądowi powiatowemu w Tyśmienicy.
- Starunia, podlegająca sądowi powiatowemu w Sołotwinie
- Popielniki, podlegająca sądowi powiatowemu w Zabłotowie.
- Kniaźdwór, podlegająca sądowi powiatowemu w Peczeniżynie; a w skutek edyktu tutejszego z dnia 9 lutego 1886, l. 3175.

III. dla posiadłości nietabularnych

miejskich w II. dzielnicy miasta Lwowa położonych, liczbami konskrypcyjnymi od 1 3/4 do 928 3/4 oznaczonych, i że wyznaczone powyższymi edyktami terminu do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości nowymi księgami gruntowymi objętych, z dniem 1 marca 1887, upłynęły.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie, lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie § 7 lit. b ustawy z dnia 25 lipca 1871 nr. 96 dz. u. p. uskutecznił, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby zarzuty swe najdalej do dnia 1 grudnia 1887, a to co do majątności tabularnych pod I. i nietabularnych miejskich pod III wymienionych do przynależnych Trybunałów Iszej instancji, zaś co do posiadłości mniejszych pod II wymienionych do dotyczących e. k. sądów powiat. zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego.

We Lwowie, dnia 8. marca 1887.

Schenk w. r.

